

mr. J.L. Driessen, voorzitter
ir. D van den Berge
ing. J. de Vries
ir. B.L. van Soest, secretaris

Advies ex art. 84 j° art. 76, lid 1 Rijsoctrooiwet 1995
Nederlands octrooi **1004782**

Verzoekster : Meller Poultry Service B.V. te Ede
Gemachtigde : ir. J.A. Iemenschot

Octrooihoudster: Van de Ven Beheer B.V. te Eersel
Gemachtigde : ir. E. Bartelds

Het geding

Verzoekster heeft op 20 juli 1999 een verzoekschrift met bijlagen ingediend, met het verzoek een advies uit te brengen omtrent de toepasselijkheid van de in artikel 75, eerste lid ROW 1995 genoemde nietigheidsgronden op Nederlands octrooi 1004782.

5 De octrooihoudster heeft op 17 augustus 1999 een schriftelijk antwoord op het verzoekschrift ingediend.

Tijdens de hoorzitting op 2 september 1999 hebben partijen hun standpunten doen bepleiten bij monde van hun resp. octrooigemachtigden. De gemachtigde van verzoekster was daarbij vergezeld van de heer G.F.B. Plettenburg van verzoekster en van mr. M.E. Wallheimer, advocaat te Amsterdam. De
10 gemachtigde van octrooihoudster was vergezeld van de heren C. van der Ven en P. Geurts van octrooihoudster. Gemachtigden van beide partijen hebben ter zitting exemplaren van hun pleitnotities overgelegd.

De inhoud van de vorengenoemde stukken dient als hier ingelast te worden beschouwd.

De feiten

Octrooihoudster (hierna te noemen Van de Ven) is rechthebbende op Nederlands octrooi 1004782, verleend voor de duur van zes jaren op een aanvraag ingediend op 13 december 1996, voor een “Inrichting voor het behandelen van aan een ruimte toe te voeren omgevingslucht”.

Het octrooi zoals verleend omvat 15 conclusies, waarvan conclusie 1 als volgt luidt:

1. Inrichting (1) voor het behandelen van aan een ruimte (2) toe te voeren omgevingslucht (3), voorzien van: een langwerpige, aan weerszijden open liggend huis (4), waarvan de ene open zijde (5) met de omgeving (6) en de andere open zijde (7) met de ruimte (2) in verbinding staat, en waarin zich van de ene open zijde (5) naar de andere open zijde (7) uitstreckende warmtewisselaarelementen (8) zijn aangebracht, welke warmtewisselaarelementen (8) een staande doorsnede vorm vertonen, en middelen (9) voor het door het huis (4) en de warmtewisselaarelementen (8) doen bewegen van de omgevingslucht (3) en de verbruikte lucht (10) uit de ruimte (2).

[N.B. in het dossier van het onderhavige octrooi is bij brief van 27 juli 1998 n.a.v. het verzoek om een nieuwheidsonderzoek er op gewezen dat in conclusie 1 de verwijzingscijfers 5 en 7 zijn verwisseld].

De volgconclusies 4 en 5, die verwijzen naar de voorgaande conclusies, bevatten als kenmerkende maatregel dat ‘de warmtewisselaarelementen (8) onderling in hoofdzaak evenwijdig aan het huis (4) zijn aangebracht’ resp. dat ‘de warmtewisselaarelementen (8) in boven elkaar geplaatste lagen (14) in het huis (4) zijn aangebracht’.

Op 21 mei 1999 heeft Van de Ven verzoekster (hierna Meller) gedagvaard voor de rechtbank te ‘s-Gravenhage in een versnelde bodemprocedure zonder re- en dupliek en daarbij onder meer stopzetting van inbreuk op de conclusies van het verleende octrooi gevorderd. Bij de dagvaarding heeft Van de Ven een ‘Rapport betreffende het onderzoek naar de stand van de techniek’ gevoegd en in de dagvaarding heeft Van de Ven gesteld dat dit rapport *subsidiar* aanleiding geeft tot beperking van de verleende conclusies. De gewijzigde conclusies 1-13 waarop Van de Ven zich subsidiair wenst te beroepen en zoals deze zijn opgenomen in de dagvaarding luiden als volgt:

1. Inrichting (1) voor het behandelen van aan een ruimte (2) toe te voeren omgevingslucht (3), voorzien van: een langwerpige, aan weerszijden open liggend huis (4), waarvan de ene open

- zijde (5) met de omgeving (6) en de andere open zijde (7) met de ruimte (2) in verbinding staat, en waarin zich van de ene open zijde (5) naar de andere open zijde (7) uitstreckende warmtewisselaarelementen (8) zijn aangebracht, welke warmtewisselaarelementen (8) een staande doorsnede vorm vertonen en onderling in hoofdzaak evenwijdig in het huis (4) zijn aangebracht, en middelen (9) voor het door het huis (4) en de warmtewisselaarelementen (8) doen bewegen van de omgevingslucht (3) en de verbruikte lucht (10) uit de ruimte (2), **met het kenmerk**, dat de warmtewisselaarelementen (8) in boven elkaar geplaatste lagen (14) in het huis (4) zijn aangebracht.
- 5
2. Inrichting (1) volgens conclusie 1, **met het kenmerk**, dat de warmtewisselaarelementen (8) in aangrenzende lagen (14) onderling versprongen zijn aangebracht.
 - 10 3. Inrichting (1) volgens conclusie 1 of 2, **met het kenmerk**, dat elk warmtewisselaarelement (8) in doorsnede in hoofdzaak langwerpig is, en een aantal onderling gescheiden kanalen (11) vertoont.
 4. Inrichting (1) volgens conclusie 3, **met het kenmerk**, dat elk warmtewisselaarelement (8) 15 een geëxtrudeerde, van dwarsschotten (12) voorziene vlakke buis (13) vormt.
 5. Inrichting (1) volgens één der voorgaande conclusies, **met het kenmerk**, dat het huis (4) en de warmtewisselaarelementen (8) enigszins hellend zijn opgesteld.
 6. Inrichting (1) volgens conclusie 5, **gekenmerkt door** aan de onderzijde van het huis (4) aangebrachte middelen (15) voor het opvangen en afvoeren van condens (16).
 - 20 7. Inrichting (1) volgens conclusie 6, **met het kenmerk**, dat de condensopvang- en afvoermiddelen (15) ten minste één buiten de ruimte (2) uitmondende goot (17) omvatten.
 8. Inrichting (1) volgens één der voorgaande conclusies, **met het kenmerk**, dat de lengte (L,1) van het huis (4) en van de warmtewisselaarelementen (8) aanzienlijk groter is dan de hoogte (H,h) en breedte (B,b) daarvan.
 - 25 9. Inrichting (1) volgens conclusie 8, **met het kenmerk**, dat de lengte (L,1) van het huis (4) en de warmtewisselaarelementen (8) in de orde van enkele meters bedraagt.
 10. Inrichting (1) volgens één der voorgaande conclusies, **met het kenmerk**, dat de luchtbewegingsmiddelen (9) ten minste één met één van de open zijden (5,7) van het huis (4) verbonden ventilator (18,19) omvatten.
 - 30 11. Inrichting (1) volgens conclusie 10, **met het kenmerk**, dat aan weerszijden van het huis (4) ten minste één ventilator (18,19) is aangebracht.
 12. Inrichting (1) volgens één der voorgaande conclusies, **gekenmerkt door** met de warmtewisselaarelementen (8) samenwerkende koelmiddelen (20).

13. Inrichting (1) volgens conclusie 12, **met het kenmerk**, dat de koelmiddelen (20) boven de warmtewisselaarelementen (8) aangebrachte, met de bron van te vernevelen vloeistof verbonden sproeikoppen (21) omvatten.

5 [N.B.: kennelijk ook zijn in deze conclusie 1 de verwijzingscijfers 5 en 7 nog verwisseld].

Meller stelt in haar verzoekschrift voornemens te zijn bij de conclusie van antwoord een conclusie van eis in reconventie tot nietigverklaring van het octrooi in te dienen. De termijn voor indiening van de conclusie van antwoord en de eis in reconventie is door de rechtbank gesteld op

10 5 oktober 1999.

De nietigheidsgronden aangevoerd in het verzoekschrift

Meller heeft in het verzoekschrift vastgesteld, dat de aanhef van de subsidiaire conclusie 1 van het octrooi bekend is uit het Amerikaanse octrooischrift 4.461.344 (dat overeenkomt met het Canadese octrooischrift 1.153.361 genoemd in het rapport).

De maatregelen in het kenmerk van resp. conclusie 1 en conclusie 2 zijn volgens Meller voor de gemiddelde vakman algemeen bekend en voor de hand liggend, zoals blijkt uit blz. 390 en 391 van ‘Chemical Engineers Handboek’, derde druk, 1950 en blz. 135 van het handboek ‘Wärme-austauscher’, tweede druk, 1994. Voorts heeft Meller in verband hiermee gewezen op de inhoud van de Amerikaanse octrooischriften 4.206.806 en 4.815.535.

De subsidiaire conclusies 3 t/m 11 zijn volgens Meller bekend uit het eerdergenoemde Amerikaanse octrooischrift 4.461.344.

25 Het verweerschrift van octrooihoudster Van de Ven

In het antwoord op het verzoekschrift heeft Van de Ven gesteld dat er geen bezwaren tegen nieuwheid zijn ingebracht en dat derhalve de nieuwheid van de gewijzigde conclusies niet ter discussie staat.

Ten aanzien van de uitvindingshoogte van deze conclusies heeft Van de Ven naar voren gebracht dat de warmtewisselaarelementen volgens het Canadese octrooischrift 1.153.361 (= Amerikaans octrooischrift 4.461.344) tegen torderen of uitbuigen onder invloed van de zwaartekracht worden beschermd door afstandhouders die zijn aangebracht tussen de elementen, terwijl volgens het octrooi de oplossing van dit probleem wordt gevonden in het in lagen aanbrengen van de elementen, waardoor het risico van uitbuigen aanzienlijk wordt beperkt. De maatregel volgens de gewijzigde conclusie 2 heeft voorts het voordeel dat de stroming nog beter wordt gericht.

De door verzoekster Meller genoemde publicaties betreffen weliswaar in lagen aangebrachte warmtewisselaarelementen, die in sommige gevallen ook versprongen lijken te zijn, doch bij nadere beschouwing hebben deze alle betrekking op een ander type warmtewisselaar, nl. met dwarsstroming, terwijl de warmtewisselaar volgens het octrooi van het tegenstroom-type is. Een deskundige die met de uitbuigproblematiek bij de bekende warmtewisselaar van het tegenstroom-type wordt geconfronteerd, zal voor oplossing van de problemen die ontstaan door het uitbuigen, niet bij de door verzoekster genoemde publicaties te rade gaan, te minder nu deze problemen zich bij dat type warmtewisselaar niet voordoen.

Ter verduidelijking van het onderscheid met de genoemde publicaties zou in de gewijzigde hoofdconclusie nog de term ‘in tegenstroom’ kunnen worden toegevoegd.

Overwegingen van het Bureau voor de Industriële Eigendom

1. Uitgangspunt voor het advies

Betekenis van de gewijzigde (subsidiare) conclusies

Alvorens het Bureau tot het uitbrengen van het gevraagde advies kan overgaan dient te worden vastgesteld welke conclusies het onderwerp zijn van het gevraagde advies:

- enerzijds geeft artikel 76, lid 1 van de Rijsoctrooiwet 1995 aan dat het advies ‘de toepasselijkheid van de in artikel 75, eerste lid, genoemde nietigheidsgronden’ dient te betreffen, en betreft artikel 75, eerste lid de vernietiging van het octrooi, d.w.z. met de conclusies zoals verleend, eventueel zoals nadien door middel van een akte van afstand beperkt én heeft Van de Ven in de conclusie van eis de inbreuk beargumenteerd op grond van de conclusies van het octrooi en de gewijzigde conclusies slechts als subsidiaire grondslag opgevoerd;
- anderzijds zijn zowel het verzoek om advies als het verweerschrift geheel gericht op de vernietigbaarheid van de *subsidiare* conclusies.

25

Ter zitting heeft het Bureau de vraag welke conclusies het voorwerp dienen te zijn van het advies voorgelegd aan de gemachtigden van partijen. Van beide zijden werd bevestigd dat was beoogd dat het advies de subsidiaire conclusies zou betreffen. Daarbij werd namens Van de Ven aangegeven dat beoogd is de uitsluitende rechten van het octrooi te beperken tot de subsidiaire conclusies en op basis daarvan de inbreukprocedure voort te zetten.

Het Bureau zal er derhalve in het navolgende advies van uitgaan dat de uitsluitende rechten van octrooi 1004782 zullen worden beperkt tot de materie van de *subsidiare* conclusies 1-13 en dat deze beperking zal worden geformaliseerd door de inschrijving van een akte van afstand in de registers van het Bureau voor de Industriële Eigendom, conform artikel 63, lid 2 van de Rijsoctrooiwet 1995.

Het Bureau stelt daarbij voor alle duidelijkheid vast dat de subsidiaire conclusies daadwerkelijk een beperking vormen van de uitsluitende rechten van het octrooi, nu de aanhef van de nieuwe hoofdconclusie wordt gevormd door de oorspronkelijke hoofdconclusie nader beperkt door de maatregel van de oorspronkelijke conclusie 4, met als kenmerk de maatregel van de oorspronkelijke conclusie 5 van het octrooi. De subsidiaire volgconclusies 2 - 13 corresponderen met de oorspronkelijke volgconclusies 2, 3 en 6 -15, en verwijzen alle naar conclusie 1, resp. conclusies 1 en 2.

Overigens merkt het Bureau op dat, indien het advies wel betrekking zou moeten hebben op de hoofdconclusie van het octrooi zoals verleend, in de dagvaarding reeds is geïmpliceerd dat de maatregelen van die hoofdconclusie geheel bekend zijn uit het Amerikaanse octrooischrift 4.461.344 (= Canadees octrooischrift 1.153.361) nu deze maatregelen vóór het kenmerk van de subsidiaire conclusie 1 zijn opgenomen die, zoals in de dagvaarding is gesteld en in het verweerschrift in de adviesprocedure namens Van de Ven is bevestigd, is afgebakend van hetgeen uit het Amerikaanse octrooischrift 4.461.344 bekend is. De materie van de hoofdconclusie als verleend is zou dan ook wegens gebrek aan nieuwheid voor vernietiging in aanmerking komen.

2 Nieuwheid van de gewijzigde - subsidiaire - conclusies

Nu noch in het verzoekschrift, noch ter zitting bezwaren betreffende de nieuwheid van de conclusies naar voren zijn gebracht, staat, zoals Van de Ven reeds opmerkte in het verweerschrift, de nieuwheid van de geoctrooieerde inrichting als omschreven in de gewijzigde conclusies niet ter discussie.

3 Inventiviteit

Door Meller is ter zitting betoogd dat niet duidelijk is voor welk probleem het octrooi een oplossing biedt, omdat met name doorbuiging van de warmtewisselaarelementen ten gevolge van het eigen gewicht, dus onder invloed van de zwaartekracht zoals Van de Ven in het verweerschrift heeft betoogd, indien deze een geringere hoogte hebben, groter zal zijn dan bij hogere elementen.

Zoals echter ter zitting ook namens Van de Ven toegelicht, is het probleem bij de inrichting volgens het Amerikaanse octrooischrift 4.461.344 daarin gelegen, dat de, ten opzichte van hun breedte relatief hoge en lange, dunwandige warmtewisselaarelementen zijdelings kunnen uitknikken of torderen, waardoor een gelijkmatige luchtstroming wordt belemmerd. Het uitknikken of torderen wordt veroorzaakt door het stromen van de verbruikte afgezogen lucht in lengterichting langs de warmtewisselaarelementen; daardoor worden zijwaarts gerichte krachten op de wanden van de elementen uitgeoefend, omdat in het gebied tussen de aanvoeropening (zie 30 in fig. 2 van het octrooi) en de afvoerkamer (32) deze verbruikte afgezogen lucht

(10, 10') nabij het oppervlak van die elementen minder snel stroomt dan in het midden van de doorgang tussen twee naast elkaar opgestelde warmtewisselaarelementen, met het gevolg dat turbulente nevenstromingen optreden, die zijwaartse krachten op de elementen uitoefenen.

5 Bij de inrichting volgens het Amerikaanse octrooischrift 4.461.344 wordt het probleem van het 'uitknikken of torderen' opgelost door het aanbrengen van afstandhouders tussen de warmtewisselaarelementen (zie kol. 2, regels 57 en 58: 'to ensure that the sheets remain in substantially parallel spaced-apart relationship'). Deze bekende oplossing heeft het nadeel dat extra onderdelen moeten worden gebruikt, en dat deze onderdelen in de baan van de afgezogen, verbruikte luchtstroom worden geplaatst, waardoor deze luchtstroom wordt verstoord.

10 Deze nadelen worden bij de inrichting volgens de gewijzigde conclusie 1 vermeden. De onbelemmerde doorstroming van de verbruikte lucht wordt hier gewaarborgd doordat de in boven elkaar geplaatste lagen aangebrachte warmtewisselaarelementen lager zijn dan de in één enkele laag aangebrachte elementen volgens het Amerikaanse octrooischrift, waarbij de overige afmetingen en de torsiehoek van de elementen gelijk zijn gebleven, waardoor de zijwaartse uitwijking wordt verkleind. Meller heeft niet
15 weersproken dat de torsiehoek van relatief lage elementen gelijk blijft en zeker niet groter wordt ten opzichte van de torsiehoek van de bekende relatief hoge elementen.

Het staat, naar het oordeel van het Bureau, derhalve vast dat de inrichting volgens de herziene conclusie 1 voordelen biedt ten opzichte van de bekende inrichting volgens het Amerikaanse octrooischrift.

20

3.1 Inventiviteitsbezwaren tegen conclusie 1

Meller heeft aangaande de inventiviteit naar voren gebracht dat het in lagen boven elkaar plaatsen van warmtewisselaarelementen voor de gemiddelde vakman een algemeen bekende en voor de hand liggende maatregel betreft. Ter illustratie daarvan heeft Meller gewezen op hetgeen bekend is uit
25 'Chemical Engineers Handboek', Londen, 1950, blz. 390 en 391, het handboek 'Wärme-austauscher', 2e druk, Essen, 1994, blz. 135, en de Amerikaanse octrooischriften 4.206.806 en 4.815.535, waaruit het bekend is om bij dwarsstroomwarmtewisselaars de warmtewisselaarelementen in lagen boven elkaar aan te brengen.

Dit argument overtuigt het Bureau niet. Zo er al van uit moet worden gegaan dat het hier een algemeen
30 bekende maatregel betreft, heeft Meller niet aangetoond dat het voor de hand lag deze maatregel toe te passen ter oplossing van het probleem van het 'uitknikken of torderen' van de warmtewisselaarelementen van de uit het Amerikaanse octrooischrift 4.461.344 bekende inrichting. Naar het oordeel van het Bureau was het voor de deskundige niet zonder meer duidelijk dat 'het in lagen boven elkaar plaatsen van de warmtewisselaarelementen' een oplossing biedt voor het probleem
35 van het uitknikken en torderen van de (lange) warmtewisselaarelementen ten gevolge van

dwarskrachten op de elementen door turbulentie van de in lengterichting langs stromende lucht, te minder daar in eerste aanleg het op deze wijze lager maken van de elementen deze lijkt te verzwakken, zoals de gemachtigde van Meller ter zitting heeft voorgerekend.

Derhalve zal een deskundige, die een oplossing zoekt voor genoemd probleem, naar het oordeel van het Bureau, inventieve arbeid moeten verrichten om in te zien dat de oplossing is gelegen in het in lagen 5 boven elkaar plaatsen van de warmtewisselaarelementen.

Meller heeft voorts evenmin aangegeven en het Bureau vermag ook overigens niet in te zien, waarom een deskundige, die wordt gesteld voor het probleem van het ‘uitknikken of torderen’ van de warmtewisselaarelementen van de bekende inrichting, bij het zoeken naar een oplossing de 10 vorengenoemde publicaties zal raadplegen en de daarin beschreven maatregel, ‘het in lagen boven elkaar plaatsen van de warmtewisselaarelementen’, zal toepassen.

Immers, zoals ook door Van de Ven is aangevoerd, betreffen deze publicaties alle warmtewisselaars met ‘kruisstroming’, terwijl bij de warmtewisselaar volgens het octrooi (en het Amerikaanse 15 octrooischrift 4.461.344) sprake is van ‘tegenstroom’. Bij de relatief korte elementen van warmtewisselaars met dwarsstroming zal zich het probleem van uitbuigen of torderen niet voordoen. Het aanbrengen van meerdere lagen elementen en het laten verspringen van de elementen in de verschillende lagen heeft daar een ander doel nl. een zo groot mogelijk oppervlak voor de warmtewisselling creëren.

Derhalve zal een deskundige, die een oplossing zoekt voor het probleem van het uitknikken en torderen van de (lange) warmtewisselaarelementen ten gevolge van dwarskrachten op de elementen door 20 turbulentie van de in lengterichting langs stromende lucht, zich niet wenden tot publicaties over warmtewisselaars met dwarsstroming, en, zo hij dat toch mocht doen, zal hij, zoals hiervoor reeds aangegeven, niet zonder inventieve arbeid te verrichten komen tot het inzicht dat de oplossing is 25 gelegen in het in lagen boven elkaar plaatsen van de warmtewisselaarelementen.

Het inventiviteitsbezwaar van Meller tegen de gewijzigde conclusie 1 treft naar het oordeel van het Bureau dan ook geen doel.

In verband met het vorenstaande heeft Van de Ven in het verweerschrift nog voorgesteld in de nieuwe 30 conclusie 1 de term ‘in tegenstroom’ toe te voegen. Het Bureau is dienaangaande van oordeel dat hoewel daartegen geen bezwaren lijken te bestaan, omdat uit de beschrijving (zie bijv. blz. 4, regel 8 t/m 16) en tekeningen van het octrooi van Van de Ven voor een deskundige lezer duidelijk blijkt dat het octrooi betrekking heeft op (problemen die zich voordoen bij) warmtewisselaars van het ‘tegenstroom’-type, om dezelfde reden kan worden afgezien van deze toevoeging aan de hoofdconclusie, aangezien 35 deze overbodig zou zijn.

3.2 Conclusie 2

Met betrekking tot de gewijzigde conclusie 2 heeft Meller gesteld dat het onderling versprongen plaatsen van de warmtewisselaarelementen in de aangrenzende lagen een voor de hand liggende, algemeen bekende maatregel betreft, waarvan het door Van de Ven gestelde effect, de zeer gelijkmatige en beter gerichte stroming, niet verrassend is.

Het Bureau deelt ook dit bezwaar van Meller niet. Nu de hoofdconclusie naar het oordeel van het Bureau niet door vernietiging wordt getroffen, is voor handhaving van conclusie 2 voldoende dat de daarin genoemde maatregel niet bekend is uit het Amerikaanse octrooischrift 4.461.344, en dat deze een nuttige, aanvullende maatregel bij de inrichting volgens de hoofdconclusie vormt, die de werking van die inrichting verbetert, onder meer doordat, zoals namens Van de Ven ter zitting is betoogd, door de versprongen opstelling van de lagen eerder een omslag van de laminaire stroming naar de turbulente stroming wordt bewerkstelligd, hetgeen een betere warmte-overdracht tot gevolg heeft.

Dat de maatregel volgens conclusie 2 op zichzelf reeds bekend was uit andere publicaties doet hieraan niet af.

Het bezwaar tegen de gewijzigde conclusie 2 treft derhalve evenmin doel.

3.3 Conclusies 3 - 11

Betreffende de gewijzigde conclusies 3 t/m 11 heeft Meller in het verzoekschrift gesteld dat de daarin verwoorde maatregelen bekend zijn uit het Amerikaanse octrooischrift 4.461.344 (= Canadees octrooischrift 1.153.361 waarvan de gewijzigde hoofdconclusie is afgebakend). In het verweerschrift heeft Van de Ven hiertegen geen verweer gevoerd. Ter zitting heeft de gemachtigde van Van de Ven desgevraagd niet ontkend dat deze maatregelen reeds bekend zijn uit genoemd octrooischrift; dergelijke volgconclusies zouden echter in de Europese octrooiverleningsprocedure niet ongebruikelijk zijn.

Het Bureau merkt op dat de conclusies 3 - 11 in combinatie met de inrichting volgens conclusie 1 of 2, waarnaar deze volgconclusies alle verwijzen, nieuw zijn ten opzichte van de inrichting bekend uit het Amerikaanse octrooischrift 4.461.344 - omdat immers de kenmerkende maatregelen van de conclusies 1 en 2 nieuw zijn. Deze volgconclusies zullen op deze grond derhalve niet voor vernietiging in aanmerking komen.

Het Bureau merkt daarbij echter wel op dat deze conclusies verder betekenisloos zijn, omdat daarmee, naast de maatregelen van de conclusies 1 en 2, geen nieuwe maatregelen aan de bekende inrichting worden toegevoegd en toepassing van deze maatregelen *op zichzelf* niet onder de uitsluitende rechten van het octrooi vallen.

3.4 Conclusies 12 en 13

Meller heeft noch in het verzoekschrift, noch ter zitting bezwaren ingebracht tegen de maatregelen beschreven in de gewijzigde conclusies 12 en 13. Het Bureau stelt vast dat er derhalve geen gronden zijn voor vernietiging van deze conclusies.

Advies van het Bureau voor de Industriële Eigendom

Op grond van het vorenstaande luidt het advies van het Bureau voor de Industriële Eigendom met betrekking tot de door Meller Poultry Service B.V. aangedragen nietigheidsgronden dat deze geen doel treffen, er van uitgaande dat de conclusies van het octrooi 1004782 ten name van Van de Ven Beheer B.V. worden beperkt tot de subsidiaire conclusies opgenomen in de dagvaarding van 21 mei 1999, door inschrijving van een afstandsverklaring conform artikel 63, lid 2 van de Rijsoctrooiwet 1995.

Aldus gedaan, op 1 oktober 1999 door J.L. Driessen, D. van den Berge en J. de Vries voornoemd.

w.g. J.L. Driessen

w.g. B.L. van Soest